

USTAWA
z dnia 15 kwietnia 2005 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2005
r. Nr 85, poz. 726.**

o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zawodnikiem jest osoba uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez właściwy polski związek sportowy, posiadająca licencję zezwalającą na udział w tym współzawodnictwie,”;

2) w art. 7a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 7 ust. 2 i 4 stosuje się również do stowarzyszeń kultury fizycznej, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej,”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i stowarzyszeń kultury fizycznej, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając rodzaje dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji.”;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2 oraz w art. 7 ust. 1, w liczbie co najmniej trzech mogą zakładać związki klubów, zwane dalej „związkami sportowymi”.”;

4) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Status polskiego związku sportowego posiada także ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w dyscyplinie wędkarstwa sportowego oraz ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w dziedzinie sportów lotniczych.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

2. Do stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 10 ust. 2-5 oraz art. 13 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Polski Komitet Paraolimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska paraolimpijskie.”;

6) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 3, uwzględniając prawa i obowiązki kontrolującego i kontrolowanego, rodzaje dowodów stanowiących podstawę ustaleń kontroli oraz wzór protokołu kontroli i wystąpień pokontrolnych.”;

7) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nadzorem Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu nie są objęte decyzje, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2.”;

8) art. 18a i 18b otrzymują brzmienie:

„Art. 18a. 1. W jednostkach samorządu terytorialnego działają rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji i instytucji realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej, z zastrzeżeniem art. 18b.

2. Do zadań rady sportu należy w szczególności opiniowanie:

- 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie kultury fizycznej,
- 2) projektu budżetu w części dotyczącej kultury fizycznej,
- 3) projektów uchwał dotyczących rozwoju kultury fizycznej,
- 4) programów bazy sportowej na danym terenie,
- 5) planów imprez sportowych i rekreacyjnych organizowanych przez różne organizacje na danym terenie, dofinansowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego.

3. Członkowie rad sportu wykonują swoje funkcje społecznie.

Art. 18b. Zadania rady sportu na szczeblu wojewódzkim wykonuje wojewódzkie interdyscyplinarne stowarzyszenie kultury fizycznej będące członkiem Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego.”;

9) po art. 18c dodaje się art. 18d i art. 18e w brzmieniu:

„Art. 18d. 1. Minister Obrony Narodowej może powołać Radę Sportu, jako organ opiniodawczo-doradczy działający przy tym ministrze w sprawach dotyczących organizacji i koordynacji działań w zakresie kultury fizycznej.

2. Minister Obrony Narodowej powołując Radę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze zarządzenia, jej zadania.

3. Minister Obrony Narodowej powołuje i odwołuje członków Rady, o której mowa w ust. 1, spośród osób reprezentujących:

- 1) urząd obsługujący tego ministra,

2) jednostki organizacyjne podległe albo nadzorowane przez tego ministra.

4. Przewodniczącego powołuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej z spośród członków Rady, o której mowa w ust. 1.
5. Rada, o której mowa w ust. 1, liczy 15 członków.
6. Przewodniczący Rady, o której mowa w ust. 1, może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe z zakresu kultury fizycznej.
7. Rada, o której mowa w ust. 1, działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Minister Obrony Narodowej.
8. Członkom Rady, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach i posiedzeniach Rady, a także zwrot kosztów przejazdu i noclegów.
9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady, o której mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

Art. 18e. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może powołać Radę Sportu, jako organ opiniotwórczo-doradczy działający przy tym ministrze w sprawach dotyczących organizacji i koordynacji działań w zakresie kultury fizycznej.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych powołując Radę, o której w ust. 1, określa, w drodze zarządzenia, jej zadania.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych powołuje i odwołuje członków Rady, o której mowa w ust. 1, spośród osób reprezentujących organy i jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz stowarzyszeń realizujących zadania statutowe na rzecz rozwoju kultury fizycznej w tych organach i jednostkach.
4. Do Rady, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18d ust. 4-9.”;

10) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Uprawianie sportu wyczynowego odbywa się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych oraz sportowych organizacji międzynarodowych.”;

11) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sport wyczynowy uprawiać mogą zawodnicy posiadający status zawodnika profesjonalnego albo amatora.”;

12) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Uczestnictwo we współzawodnictwie sportowym, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, wymaga posiadania licencji.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej licencją przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1a. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie lekarskie o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny lub dziedziny sportu,
- 2) dokument, o którym mowa w art. 53 ust. 2, art. 53a ust. 1 i art. 53b ust. 1,
- 3) pisemną zgodę przedstawicieli ustawowych w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

3. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji.
4. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji w wysokości nieprzekraczającej poniesionych kosztów.
5. Licencja nie może być przedmiotem obrotu.”;

13) w art. 25:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres badań lekarskich zawodników oraz częstotliwość ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia zawodników.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym status zawodnika amatora i zawodnika posiadającego status zawodnika profesjonalnego, oraz prawa i obowiązki członka kadry narodowej określa właściwy polski związek sportowy.

3. W przypadku niewykonywania obowiązków określonych w ust. 1 i 2, zawodnik może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, statutach i regulaminach stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych oraz umowach o pracę.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku kadry narodowej sportowców niepełnosprawnych jej skład ustala właściwe stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu.”;

14) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego mogą prowadzić polskie związki sportowe, sportowe spółki akcyjne oraz inne osoby prawne i fizyczne będące przedsiębiorcami w rozumieniu odrębnych przepisów, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.”;

15) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. W dyscyplinach lub dziedzinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy, wpisany do rejestru, może utworzyć ligę zawodową, a w przypadku gdy ponad połowa klubów biorących udział w rozgrywkach działa w formie sportowych spółek akcyjnych, związek jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.

2. Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych.
3. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Na wniosek polskiego związku sportowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes Polskiej Konfederacji Sportu może wyrazić zgodę na czasowy udział stowarzyszeń kultury fizycznej w lidze zawodowej.
5. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej:
 - 1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 10 ust. 5 pkt 3,
 - 2) wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych,
 - 3) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji narodowej do udziału w zawodach międzynarodowych,
 - 4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.
6. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu.”;

16) art. 37 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 37. 1. Odpowiedzialność dyscyplinarna związana z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe jest realizowana w trybie i na zasadach ustalonych w ich regulaminach, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 49 ust. 3.
2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar.”;

17) w art. 40:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Trybunał składa się z 24 arbitrów, których powołują w równej liczbie minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego i Prezes Polskiej Konfederacji Sportu.”;

b) dodaje się ust. 5-8 w brzmieniu:

„5. Organ uprawniony do powołania członka Trybunału odwołuje go wyłącznie w przypadku:

- 1) zrzeczenia się funkcji,
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji,

- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.
6. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci, właściwy organ powołuje nowego członka Trybunału.
7. Organizację Trybunału i tryb jego postępowania określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.
8. Działalność Trybunału wiążąca się z rozpoznawaniem środków zaskarżenia, o których mowa w art. 41, może być dofinansowana ze środków budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.”;

18) w art. 41:

a) w ust. 1:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do Trybunału mogą być także zaskarżone decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:”

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykluczenie lub skreślenie zawodnika, sędziego lub działacza sportowego ze związku, klubu lub innej organizacji sportowej,”

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wykluczenie lub skreślenie klubu lub innej organizacji ze związku sportowego,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo zaskarżenia decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych właściwych organów polskich związków sportowych przysługuje ponadto osobie uprawnionej, jeżeli decyzje te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutów i regulaminów lub strona została pozbawiona prawa do obrony.”

c) dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. Skarga do Trybunału nie przysługuje w sprawach dotyczących technicznych reguł gry.

4. Od skargi pobiera się wpis. Wysokość wpisu nie może być wyższa niż 4000 zł.

5. Uchylenie przez Trybunał decyzji dyscyplinarnej lub regulaminowej polskiego związku sportowego jest możliwe w przypadku, gdy wymaga tego potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.

6. Orzeczenia Trybunału w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu, z zastrzeżeniem art. 41a.

7. W przypadku niewykonania orzeczenia Trybunału organ nadzorujący może stosować środki przewidziane w art. 16 ust. 1.”;

19) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

- „Art. 41a. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego lub regulaminowego wydanego przez Trybunał w sprawach, o których mowa w art. 41, przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego w przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.
2. Skargę kasacyjną wnosi się za pośrednictwem Trybunału w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia stronie skarżącej.
 3. Trybunał odrzuci na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również kasację, której braków strona nie uzupełni w wyznaczonym terminie.
 4. Trybunał przekazuje skargę kasacyjną w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.
 5. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną od orzeczenia Trybunału na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego.”;

20) w art. 44:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zorganizowane zajęcia w zakresie sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić także osoby posiadające kwalifikacje instruktora i trenera.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1 i 1a, przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

21) w art. 50 uchyla się ust. 2;

22) art. 53 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 53. 1. Uprawianie alpinizmu, z zastrzeżeniem ust. 2, sportów motorowych wymaga posiadania specjalistycznego przygotowania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dziedzinach i dyscyplinach sportu.
2. Uprawianie alpinizmu jaskiniowego wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.
 3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania alpinizmu jaskiniowego przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.
 4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:
 - 1) 200 zł - w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji,

2) 50 zł - w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 2.
6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje niezbędne do uprawiania alpinizmu jaskiniowego oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu alpinizmu jaskiniowego, uwzględniając rodzaje stopni, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia.”;

23) art. 53a otrzymuje brzmienie:

„Art. 53a. 1. Uprawianie żeglarstwa wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji:

- 1) bez napędu mechanicznego o długości kadłuba do 5 m lub
- 2) o napędzie mechanicznym o mocy nieprzekraczającej 5 kW

- nie wymaga posiadania dokumentu, o którym mowa w ust. 1.

3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania żeglarstwa przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:

- 1) 500 zł - w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji,
- 2) 50 zł - w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 1

- przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50%.

5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje niezbędne do uprawiania żeglarstwa, sposób i tryb przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 3, oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa, uwzględniając rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia,

- 2) wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu na poszczególne rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy i uwzględniając obowiązek obniżenia opłaty o 50% dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat.”;

24) po art. 53a dodaje się art. 53b i art. 53c w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Uprawianie sportów o charakterze strzeleckim wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tej dziedzinie sportu.

2. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

3. Posiadanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, stanowi potwierdzenie kwalifikacji sportowych, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych na podstawie przepisów o broni i amunicji.

Art. 53c. 1. Uprawianie pływania wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

2. Dokumenty potwierdzające uzyskane kwalifikacje wydają krajowe i zagraniczne szkoleniowe organizacje nurkowe. Instruktorzy tych organizacji przeprowadzają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szkolenia według systemu szkolenia danej organizacji, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. System szkolenia powinien uwzględniać stopnie wyszkolenia określone w odpowiednich Polskich Normach dotyczących pływania.

3. Osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje do uprawiania pływania potwierdzone dokumentem wydanym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej mogą uprawiać pływania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych kwalifikacji.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu pływania, biorąc pod uwagę odpowiednie Polskie Normy dotyczące pływania.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Statek polski podlega obowiązkowi wpisu do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej, zwanego dalej „rejestrem”, z zastrzeżeniem ust. 2-5.
2. Statek polski, używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o długości kadłuba powyżej 5 m lub o napędzie mechanicznym o mocy silników większej niż 5 kW podlega obowiązkowi wpisu do rejestru statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do statku używanego do połowu ryb bez napędu mechanicznego o iloczynie długości i szerokości nieprzekraczającym 20 m² lub o napędzie mechanicznym o mocy do 20 kW. Sprawy rejestracji tych statków regulują odrębne przepisy.
4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, może być czasowo wpisany statek niebędący statkiem polskim, jeżeli osoby wymienione w art. 5 ust. 3 pkt 2 i 3 przedstawią dokument stwierdzający prawo dysponowania statkiem oraz pisemną zgodę właściwych organów państwa stałej rejestracji statku na czasowy wpis do polskiego rejestru.
5. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być wpisany statek stanowiący własność osoby lub osób fizycznych mających obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, lub osoby prawnej mającej siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego prawo własności do statku oraz innych dokumentów, o których mowa w ust. 4.
6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do osób, które mają obywatelstwo albo siedzibę w jednym z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Szwajcarii.”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. 1. Rejestr prowadzi dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej właściwy dla portu macierzystego statku, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji prowadzi właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.³⁾).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112

3. Wpis do rejestru następuje na podstawie pisemnego wniosku. Do złożenia wniosku o wpis statku do rejestru jest obowiązany armator niezwłocznie po wybudowaniu lub nabyciu statku w kraju albo po przybyciu statku do kraju w przypadku nabycia go za granicą.”;

3) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Rejestry, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, są jawne. Osoby zainteresowane mogą żądać poświadczonych wyciągów i odpisów z rejestrów.

2. Za wyciągi lub odpisy, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do ustawy.”;

4) w art. 20:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po wpisaniu statku do rejestru dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje armatorowi dokument rejestracyjny stanowiący dowód polskiej przynależności statku, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

„4a. Po wpisaniu statku do rejestru statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji organ rejestracyjny właściwego polskiego związku sportowego wydaje dokument rejestracyjny stanowiący dowód polskiej przynależności statku.

4b. Dokument rejestracyjny, o którym mowa w ust. 4a, potwierdza zdolność statku do żeglugi śródlądowej na podstawie przeglądów technicznych przeprowadzonych przez właściwy polski związek sportowy.

4c. Armatorzy statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji ponoszą opłaty za przeprowadzenie przeglądów technicznych w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.”;

5) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Za wpis do rejestru i zmianę wpisu w rejestrze pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.

2. Za wpis do rejestru statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji i zmianę tego wpisu pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.”;

6) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, wzory ksiąg rejestrowych i dokumentów rejestracyjnych, uwzględniając wielkość i rodzaj tych statków oraz terminy przeglądów technicznych.”;

7) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze

rozporządzenia, zakres oraz warunki przeprowadzenia przeglądów technicznych statków używanych na wodach śródlądowych do uprawiania sportu lub rekreacji:

- 1) bez napędu mechanicznego niezależnie od wielkości oraz o napędzie mechanicznym o mocy do 75 kW,
 - 2) o napędzie mechanicznym o mocy powyżej 75 kW na wodach śródlądowych innych niż śródlądowe drogi wodne
- uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi tych statków.”;

8) w art. 70:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty pobierają organy administracji żeglugi śródlądowej, z wyjątkiem opłat:

- 1) za pomiary statków,
- 2) za rejestrację statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy,
- 3) za przeprowadzenie przeglądów technicznych statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Opłaty pobierane przez polski związek sportowy stanowią dochód tego związku.”;

9) w załączniku do ustawy:

a) w części III. Rejestr administracyjny dodaje się poz. 4 w brzmieniu:

„4	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł”
----	--------------------------------	--------

b) po części III. Rejestr administracyjny dodaje się część IIIa w brzmieniu:

„IIIa Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji		
1.	Za wpis do rejestru statku o długości:	
	1) 5,00 – 7,00 m	40 zł
	2) 7,01 – 10,00 m	60 zł
	3) powyżej 10 m	80 zł
2.	Za dokonanie zmian wpisu w rejestrze	15 zł
3.	Za wtórnik dokumentu rejestracyjnego	20 zł
4.	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł”

c) po części V. Świadczenia zdolności żeglugowej dodaje się część Va w brzmieniu:

„Va Przeglądy techniczne statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji
--

Za przeprowadzenie przeglądu technicznego statku o długości:	
1) 5,00 – 7,00 m	70 zł
2) 7,01 – 10,00 m	100 zł
3) powyżej 10 m	200 zł

Art. 3.

Stowarzyszenia kultury fizycznej, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, działające przed dniem 30 czerwca 2002 r. i wpisane do rejestrów sądowych podlegają, na ich wniosek, wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo do ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 4.

Licencje na uprawianie określonych dyscyplin sportu przyznane przez właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 24 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5.

1. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji w alpinizmie, z zastrzeżeniem ust. 3, sportach motorowych, pływaniu, dalekowschodnich sportach i sztukach walki oraz kick-boxingu, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
2. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania alpinizmu jaskiniowego, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania żeglarstwa, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania pływania, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53c ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.